

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4100899821
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4100899821.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., R. 1, zastúpený Centrom právnej pomoci, kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, Nitra proti žalovanému: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, zastúpený JUDr. Miroslavom Muzikom, advokátom v Nitre, Farská 39, o zaplatenie sumy 14 605,32 eura s príslušenstvom, o trovách konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 12C/78/2000-1020 zo dňa 3. marca 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í tak**, že žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie zhora uvedeným uznesením priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

1.2. Uznesenie právne odôvodnil s poukazom na § 470 ods. 1, § 251, § 255 ods. 1, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

1.3. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou dňa 12.07.2000 domáhal pôvodne od žalovaných v 1. a 2. rade Z. C. a Z. S., roč. XXXX náhrady škody z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 440 000 Sk s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že od žalovaného v 2. rade kúpil motorové vozidlo BMW-316 i, rok výroby 1993, EČ: H.-XX-XX, ktoré vymenil za svoje motorové vozidlo v autobazáre, a ktoré bolo dňa 22.09.1999 zaistené pre podozrenie, že pochádza z krádeže. Majiteľom motorového vozidla, ktoré bolo odpredané autobazáru Z. D., bol žalovaný v 1. rade. V priebehu konania Okresný súd v Nitre uznesením č. k. 12C 78/2000-255 zo dňa 17.06.2005 pripustil na strane žalobcu vstup ďalšieho účastníka, žalobcu v 2. rade Z. S., roč. XXXX a na strane žalovaného pripustil do konania žalovaného v 2.rade Z. D.. Uznesením č.k.12C/78/2000 - 378 zo dňa 12.04.2007 súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že žalovaný v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu 440 000 Sk s príslušenstvom.

1.4. Okresný súd Nitra rozhodol vo veci dňa 25.06.2007 rozsudkom č. k. 12 C 78/2002- 396 tak, že návrh žalobcov zamietol a zaviazal ich spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania vo výške 80 888,50 Sk a žalovanému v 2. rade súd náhradu trov konania nepriznal.

1.5. Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie, žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť, prípadne vec zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Uviedli, že v konaní bolo preukázané vlastníctvo vozidla

žalovaným v 1. rade, platí právny názor, že nikto nemôže previesť na iného viac práv než má a teda žalovaný v 1. rade nemohol previesť na žalobcu v 1. rade vozidlo, ktoré nevlastnil a preto je povinný z neplatného právneho úkonu vrátiť poskytnuté plnenie. Žalovaný v 1. rade vydal vozidlo orgánom činným v trestnom konaní.

1.6. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 7Co 208/2007-427 zo dňa 17.04.2008 rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu žalobcu v 2. rade voči žalovaným v 1. a 2. rade potvrdil, v časti zamietnutia návrhu žalobcu v 1. rade voči žalovanému v 2. rade zrušil a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V ostatnej časti týkajúcej sa návrhu žalobcu v 1. rade voči žalovanému v 1. rade a v časti trov konania žalobcov v 1. a 2. rade a žalovanému v 1. rade vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že vec je nutné právne posúdiť v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení na základe neplatného právneho úkonu a tým, že je potrebné ustáliť, komu z viacerých účastníkov neplatnej kúpnej zmluvy vznikol prospech a keďže účastníkmi konania zostali už len žalobca v 1. rade a žalovaný v 2. rade, povinnosť vrátenia toho, čo podľa zmluvy dostali rozhodnúť už len medzi nimi.

1.7. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 12C/78/2000-791 zo dňa 10.12.2012 zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal zaplata sumy 14 605,32 Eur s príslušenstvom (440 000 Sk) titulom vydania predmetu bezdôvodného obohatenia.

1.8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa zrušenia rozsudku a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich v súlade s § 151 ods. 3 OSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti skončenia konania vo veci samej.

1.9. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 25Co/49/2013-819 zo dňa 18.09.2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

1.10. Uznesením č. k. 12C/78/2000-833 zo dňa 22.11.2013 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 5.099,93 eura predstavujúcu trovy prvostupňového konania vo výške 4.726,07 eura a trovy odvolacieho konania vo výške 373,86 eura na účet právneho zástupcu žalovaného, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

1.11. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/1097/2015-926 zo dňa 29.04.2016 uznesenie prvostupňového súdu č. k. 12C/78/2000-833 zo dňa 22.11.2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

1.12. Uznesením č. k. 12C/78/2000-939 zo dňa 30.06.2017 súd rozhodol tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

1.13. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/295/2017-954 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie pre nedostatočne zistený skutkový stav pri zisťovaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov žalobcu a žalovaného a nevysporiadaním sa s dĺžkou trvania súdneho konania, správaním a postojom žalobcu, prípadne aj žalovaného a vplyvom ich konaní na celkovú dĺžku konania, s čím súvisí aj výška trov konania. Súd vo veci doplnil dokazovanie a zistil, že žalobca nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností, je vlastníkom motorového vozidla Volkswagen Sharan 7M EČ: Z je vdovec, vdovecký dôchodok nepoberá, poberal v roku 2014 invalidný dôchodok vo výške 317,80 Eur, v roku 2015 invalidný dôchodok vo výške 322,40 Eur, v roku 2016 starobný dôchodok vo výške 324,10 Eur, v roku 2017 starobný dôchodok vo výške 332,30 Eur, v roku 2018 starobný dôchodok vo výške 340,70 Eur. Žalovaný nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy v roku 1996, nepoberal dávku v hmotnej núdzi, ani žiadne iné sociálne dávky, naposledy poberal rodičovský príspevok od 01.10.2015-31.03.2017. Obchodné spoločnosti AA Trinity, s.r.o., AB Trinity, s.r.o., AUTOLEND, s.r.o., MAXIM GROUP, s.r.o., AUTO-PRO, s.r.o. zanikli Zmluvou o zlúčení spísanou Notárskou zápisnicou N 439/2015, NZ 20955/2015 zo dňa 16.06.2015 a nástupníckou spoločnosťou sa stala AC Trinity, s.r.o. a celé imanie obchodných spoločností prešlo na nástupnícku spoločnosť, pričom žalovaný nebol ani spoločníkom, ani štatutárnym orgánom tejto spoločnosti. Žalovaný Kúpnu zmluvou zo dňa 30.09.2015 previedol svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. F. na Z. O., pričom na nehnuteľnostiach viazla ťarcha - Záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. Kúpna cena bola dohodnutá v zmluve na 200 000

Eur, časť kúpnej ceny vo výške 14 000 Eur mala byť zaplatená do 60 dní od podpisu zmluvy a zvyšná časť formou mesačných splátok po 1 000 Eur. K týmto finančným prostriedkom sa žalovaný vyjadril tak, že ich použil na splatenie dlhov. Čo sa týka dĺžky trvania súdneho konania, podiel žalobcu aj žalovaného na trvaní konania súd videl rovnaký, opakovanie sa pojednávania odročovali aj z dôvodov na strane žalobcu, aj z dôvodov na strane žalovaného, opakovane sa riešili rôzne procesné návrhy podávané zo strany žalobcu.

1.14. Tak ako uviedol Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí, zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane sporu náhradu trov konania. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú na "vlastné nebezpečenstvo" a nesú zodpovednosť za výsledok sporu. Od povinnosti platiť trovy, treba odlíšiť povinnosť hradiť trovy konania, založenej na zásade úspechu vo veci. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon a aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napríklad takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov je miera procesného úspechu vo veci. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej spore nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, a preto sa musí vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane niektorej strany sporu. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach daného sporu, žalobca sa v konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, žaloba bola zamietnutá, pretože v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaný získal nejaký majetkový prospech z uzavretej zmluvy z roku 1996 a teda nebol u neho daný dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže v konaní žalobca nepreukázal, že by sa na jeho úkor žalovaný obohatil. Žalovaný sa od začiatku bránil tým, že nedostal žiadne peniaze, uviedol tieto skutočnosti vo svojej výpovedi na pojednávaní. Žalobca si uplatňoval svoj nárok podanou žalobou, ale sám žalobca menil a dopĺňal podania, napr. návrh zo dňa 29.03.2006, ku ktorému uviedol, že nemal na mysli alternatívny petit, žiadal súd, aby zaviazal pôvodne dvoch žalovaných, a keď sa nepreukáže dôvodnosť žaloby voči jednému zo žalovaných, navrhol žalobu zamietnuť, ale neberie návrh späť, sám sa nevedel k tomu vyjadríť, menil žalobu. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa ani u strán sporu, zohľadnil zistené osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, žalobca je poberateľom dôchodku a žalovaný bol poberateľom rodičovského príspevku, obaja nevlastnia žiadne nehnuteľný majetok a nebol zistený ani žiadne hnutelný majetok výraznej hodnoty, teda neboli zistené žiadne zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mohol súd prihliadnuť.

2. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozhodnutie zmeniť a stranám nárok na náhradu trov konania nepriznať, alebo v prípade potreby ďalšieho dokazovania rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že neboli zistené žiadne zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by súd mohol prihliadať. Poukázal na okolnosť, že ako starobný dôchodca je v súčasnosti poberateľom starobného dôchodku vo výške neprevyšujúcej 400 Eur, z tohto príjmu si zabezpečuje základné životné potreby, pričom sa nachádza v podstate na hranici chudoby. Nedisponuje žiadnym majetkom, okrem jedného staršieho motorového vozidla (s rokom výroby 2000), ktoré potrebuje na prepravu do zdravotníckych zariadení, pričom už len vychádzajúc z týchto zistení ohľadom jeho príjmové a majetkové pomery by uloženie povinnosti nahradiť trovy žalovanému v plnom rozsahu bolo pre neho v zásade likvidačné. Poukázal na to, že pri posudzovaní pomerov na strane žalovaného postačovalo súdu napr. len samotné vyjadrenie žalovaného, že finančné prostriedky získané za predaj nehnuteľnosti (200 000 Eur) použil na úhradu svojich dlhov. Súd sa podľa názoru odvolateľa nedostatočne vysporiadal aj s dĺžkou trvania daného súdneho sporu, ktorý nie jeho vinou žalobcu trvá už takmer 21 rokov (od posledného jeho vyjadrenia do vydania napadnutého rozhodnutia

uplynuli takmer 3 roky), pričom súd len stroho uviedol, že podiel na dĺžke trvania súdneho konania videl rovnaký u oboch strán sporu. Okolnosti, za ktorých bol nútený obrátiť sa na súd sú súdu známe z predchádzajúcich podaní a rozhodnutí súdu, ktoré nechce opakovať a iba odkazuje na ne. Síce v konaní nebola „úspešná“, avšak súd pri rozhodovaní o trovách konania nebral do úvahy ani výnimočnosť bezprávia, do ktorého sa pred podaním návrhu dostal. Žaloba nebola podaná bezdôvodne (čo v podstate súd uznal tým, že vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu). Nemal inú možnosť ako sa brániť, okrem podania samotnej žaloby. Súd nebral do úvahy ani škodu, ktorá bola žalobcovi spôsobená, a to bez pochyb aj istým pričinením samotného žalovaného (a to v tomto momente bez akéhokoľvek posudzovania a bez ohľadu na to, či už v danom spore žalovaný vystupoval ako majiteľ, držiteľ alebo len ako osoba, ktorá bola v evidencii vedená ako „majiteľ“ bez reálneho dosahu na dané vozidlo, ktoré bolo na začiatku celého tohto sporu, ako aj bez ohľadu na to, či bol žalovaný taktiež obeťou tohto bezprávia alebo osobou, ktorej z toho všetkého vyplynul nejaký benefit, ktorý sa v danom súdnom konaní podľa rozhodnutia súdu nepodarilo preukázať). Samotný súd vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že došlo k bezdôvodnému obohateniu v jeho neprospech a žaloba bola v zásade zamietnutá z dôvodu, že jednoznačne nepreukázal, kto sa mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Výnimočnosť tohto konania podčiarkuje jeho samotná dĺžka, ako aj viaceré súdne rozhodnutia, ktoré boli v priebehu konania vydané, či už v jeho prospech alebo žalovaného a následne rušené odvolacím súdom. Žiadne z uvedených skutočností nebral súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania do úvahy, resp. sa s nimi nevysporiadal a nevyhodnotil, resp. ak ich vyhodnotil, tak ich podľa názoru žalobcu vyhodnotil nesprávne, pretože podľa názoru žalobcu, všetky vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujú použitie § 257 CSP.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi podaného odvolania a rozhodnutie považuje za vecne správne a zákonné. Poukázal na právny názor Krajského súdu v Nitre, že zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane sporu náhradu trov konania. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany, ktoré viedli spor konajú na vlastné nebezpečenstvo a nesú zodpovednosť za výsledok sporu. Od povinnosti platiť trovy, treba odlíšiť povinnosť hradiť trovy konania, založenej na zásade úspechu vo veci. Okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania je úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov je miera procesného úspechu vo veci. Žalovaný sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý dospel k zákonnému záveru, že v prejednávacom spore sú splnené podmienky pre priznanie nároku žalovaného na náhradu trov konania v plnej výške. Z uvedených dôvodov navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaných odvolaní podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil, keď neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania strán sporu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 12.07.2000 domáhal uloženia povinnosti žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade zaplatiť sumu 440 000 Sk s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že 23.07.1999 mu bolo prostredníctvom OR PZ SS v Michalovciach, odborom kriminálnej polície zaistené motorové vozidlo BMW 316 I z dôvodu podozrenia, že pochádza z krádeže. Vozidlo odkúpil od syna - žalovaného v 2. rade, ktorý ho tesne predtým kúpil prostredníctvom Autobazaru HASTRA v Nitre, ktorého majiteľom bol Z. D.. Dňa 25.01.1999 bolo vozidlo vrátené poisťovacej spoločnosti COCORDIA v Mníchove. Žaloba, ktorú podal voči Z. D., bola rozsudkom Okresného súdu Nitra v inom konaní právoplatne zamietnutá. Žalovaného v I. rade žaloval z titulu vydania predmetu bezdôvodného obohatenia a v priebehu konania návrh voči žalovanému v 2. rade zobrať späť a konanie bolo voči nemu zastavené. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 12C/78/2000-791 (v poradí druhým) bol návrh zamietnutý a rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Nitre č. k. 25Co/49/2013-819 zo dňa 18.09.2013. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol samostatným uznesením č. k. 12C/78/2000-939 zo dňa 30.07.2017 tak, že žalovaný nemá právo na

náhradu trov konania. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/295/2017-954 zo dňa 5. marca 2018 zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie opätovne o trovách konania rozhodol napadnutým uznesením. Teda predmetom preskúmania odvolacím súdom je uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o trovách celého konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pretože súd prvej inštancie v danej veci nevzhladol žiadne okolnosti podľa § 257 CSP, pre ktoré by v konaní úspešnej strane nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len "OSP"). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Žalobca sa v danej veci domáhal aplikácie § 257 CSP vzhľadom na to, že je toho názoru, že v danej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd inak úspešnému žalovanému nemal nárok na náhradu trov konania priznať.

11. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Predkladateľ uviedol, že z dôvodu, že uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, má sa to vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

13. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvlášťne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

14. Odvolací súd vzhľadom na vyššie opísaný priebeh konania a argumentáciu odvolateľa dospel k záveru, že výnimočnosť daného prípadu pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP je v okolnostiach spočívajúcich v ekonomickej situácii žalobcu, pretože z obsahu spisu vyplýva, že žalobca nebude môcť uhradiť trovy žalovanej strane bez neprimeraných ťažkostí s poukazom na jeho osobné, zdravotné,

zárobné, majetkové pomery, teda podľa odvolacieho súdu bola v danej veci preukázaná taká skutočnosť, že celkové pomery žalobcu to neumožňujú. Z obsahu súdneho spisu má odvolací súd preukázané, že žalobca nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností, je vlastníkom jedného motorového vozidla, v roku 2014 poberal invalidný dôchodok vo výške 317,80 Eur, v roku 2015 vo výške 322,40 Eur, v roku 2016 poberal starobný dôchodok vo výške 324,10 Eur, v roku 2017 vo výške 332,30 Eur a v roku 2018 vo výške 340,70 Eur. O nepriaznivých pomeroch žalobcu svedčí aj skutočnosť, že v konaní bol oslobodený od súdnych poplatkov a v konaní bol zastúpený Centrom právnej pomoci. Žalovaný nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy v roku 1996, nepoberal dávku v hmotnej núdzi, ani žiadne iné sociálne dávky, naposledy poberal rodičovský príspevok od 01.10.2015-31.03.2017. Obchodné spoločnosti AA Trinity, s.r.o., AB Trinity, s.r.o., AUTOLEND, s.r.o., MAXIM GROUP, s.r.o., AUTO-PRO, s.r.o. zanikli Zmluvou o zlúčení spísanou Notárskou zápisnicou N 439/2015, NZ 20955/2015 zo dňa 16.06.2015 a nástupníckou spoločnosťou sa stala AC Trinity, s.r.o. a celé imanie obchodných spoločností prešlo na nástupnícku spoločnosť, pričom žalovaný nebol ani spoločníkom, ani štatutárnym orgánom tejto spoločnosti. Žalovaný Kúpnu zmluvou zo dňa 30.09.2015 previedol svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. F. na Z. O., pričom na nehnuteľnostiach viazla ťarcha - Záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. Kúpna cena bola dohodnutá v zmluve na 200 000 Eur, časť kúpnej ceny vo výške 14 000 Eur mala byť zaplatená do 60 dní od podpisu zmluvy a zvyšná časť formou mesačných splátok po 1 000 Eur, pričom žalovaný uvedené finančné prostriedky podľa jeho vyjadrenia použil na uhradenie dlhov. Súd prvej inštancie konštatoval, že nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa ani u strán sporu, zohľadnil zistené osobné, majetkové, zárobné a iné pomery oboch strán, teda neboli zistené žiadne zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mohol súd prihliadnuť, s ktorým záverom sa však odvolací súd nestotožňuje. Ako správne žalobca namietal v odvolaní, žalovaný nepreukázal, tvrdenie, že finančné prostriedky získané za prevod nehnuteľností reálne použil na úhradu svojich dlhov. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ žalovaný nepreukázal existenciu dlhov a ani dôvod, prečo s finančnými prostriedkami nedisponuje, nie je možné vylúčiť, že jeho tvrdenia nie sú pravdivé, teda vychádzať z toho, že ich má k dispozícii a preto nepriznanie mu nároku na náhradu trov konania nemôže viesť k neprímeranej tvrdošti. Odvolací súd vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa aj v okolnostiach daného prípadu, ktoré spočívajú najmä v tom, že žalobca sa v danej veci domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pretože kúpil motorové vozidlo, ktoré mu bolo predané ako kradnuté, na základe čoho mu bolo aj odobraté. Teda žalobca požadoval vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré malo spočívať v uhradení kúpnej ceny za uvedené motorové vozidlo. Žalobca podal žalobu proti Z. D., majiteľovi bazáru (konanie bolo vedené na Okresnom súde Nitra po sp. zn. 25C/19/00), ktorá bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 25C/19/00-34, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2005, pretože Z. D. ako majiteľ autobazáru nebol účastníkom právneho vzťahu (kúpnej zmluvy), ale iba sprostredkovateľom zmluvy medzi predávajúcim (žalovaným Z. C.) a kupujúcim. Z uvedeného dôvodu bol žalobca toho názoru, že je potrebné domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia od Z. C.. Žaloba voči Z. C. bola však tiež zamietnutá, pretože u žalovaného nevzniklo bezdôvodné obohatenie, keďže nebolo jednoznačne preukázané, že mu peniaze za predaj motorového vozidla boli vyplatené. Za stavu, keď bolo súdmi konštatované, že žalobca sa v podstate nemôže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia voči ani jednej z osôb s ktorými dojednával kúpu motorového vozidla, bolo by podľa názoru odvolacieho súdu nespravodlivé zaviazat' žalobcu, aby znášal náhradu trov konania, keď mu preukázateľne vznikla ujma na jeho subjektívnych právach

15. V nadväznosti na uvedené dôvody potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v tomto štádiu konania trovy nevznikli pričom ani odvolaní výslovne náhradu žiadali nepriznať.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).